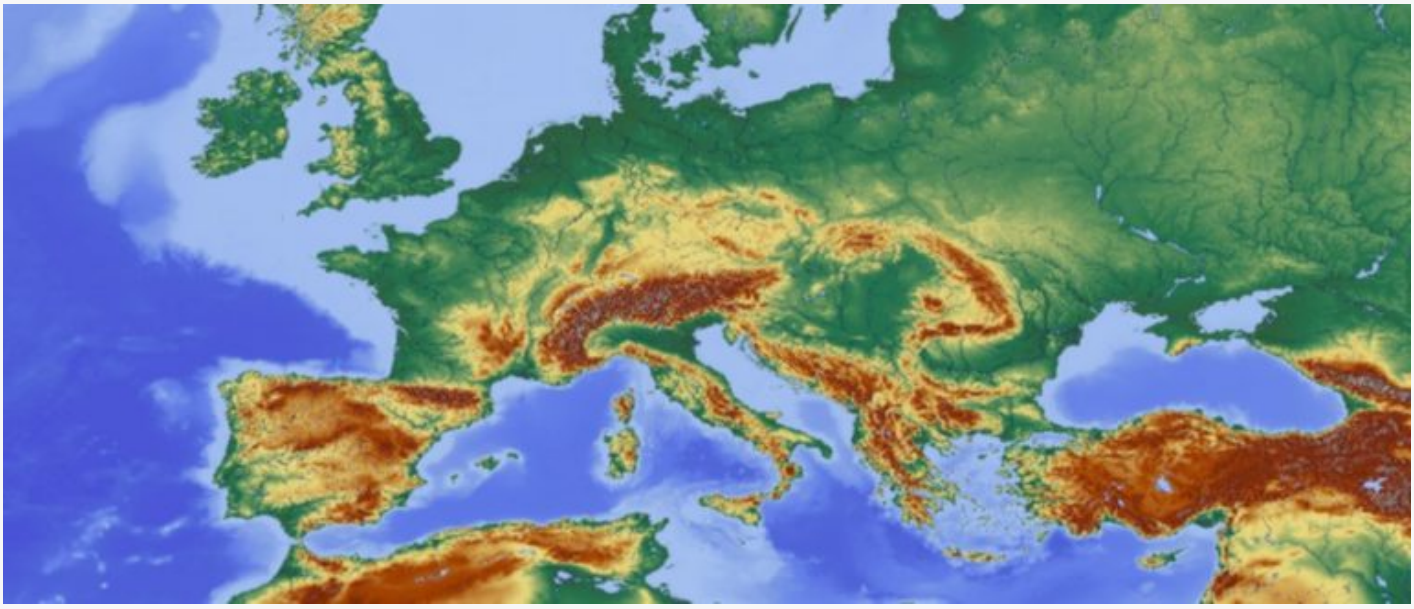
Avusturya´da dine hakaretin cezası ve sandığa gömülmesi

Avusturya Ceza Kanununun 283. maddesine göre, kim kamusal alanda toplumsal nizamı bozacak, devlet sınırları içinde bulunan bir ibadethaneye veya dinî bir cemaate veya dininden, ırkından ve soyundan dolayı bir kişiye düşmanca davranmayı körüklerse, iki sene hapis cezasıyla cezalandırılabilir.

Ve yine 188. maddeye göre kim dinî bir topluluğun kutsadığı bir kişiye veya eşyaya, dinî bir mezhebe, kanunca izin verilen bir geleneğe veya kanunca izin verilen bir müesseseye hakaret eder veya dalga geçerse altı ay hapis veya para cezası ile cezalandırılabilir.

İşte yukardaki maddeleri de hatırlatarak yazılan çok sayıda şikâyet dilekçesi, 13 Ocak 2008 Pazar gününden sonra, Özgürlükçüler Partisi (FPÖ) üyesi Susanne Winter hakkında savcılığa sunulmuş ve sunulmaya hâlâ devam ediliyor. Bu hakaretçi bayanın cezalandırılmasını isteyenler ve tazminat dâvâsı açanlar sadece İslâmî kuruluşlar ve Müslümanlar değil. Bu dâvâyı açma kervanına bazı Hristiyanlar ve Protestan kiliseleri de katılmıştır. Savcılık da tahkikatına başlamıştır.

Bu dâvâların ve savcılık tahkikatının sonucu belli olmadan, başka bir sonuç kesin ve net belli olmuştur. O da şudur:

20 Ocak 2008 Pazar günü yapılan seçim sonuçlarından anlaşılmıştır ki, İslâm ve Türkiye karşıtı söylemler, bu söylemleri temel politika haline getiren parti ve politikacılara hiçbir şey kazandırmadığı gibi, çok şey kaybettiriyor. Seçim sonrası Avusturya basını bile bu gerçeği manşetten verdi:

İslâm karşıtı söylemler, kazandırmadı, kaybettirdi.

Bu yazımın başlığı önce “Pazar’ın intikamı” şeklindeydi. Yani bir Pazar günü olanlar, bir önceki Pazar günü olanları çürütüyor. Haksızlığa karşı hakkın rövanşı oluyor. Nasıl mı?

Bir Pazar günü kürsüde konuşan politikacı bayan, oldukça coşkun ve heyecanlıydı. Çünkü İslâm karşıtı, Hz. Muhammed (asm) karşıtı sözleriyle puan toplamayı, alkış toplamayı ve bir sonraki Pazar günü yapılacak seçimde de kazanmayı umuyordu. Zira salonu dolduranlar da (istisnalar hariç) aynı kafadan insanlardı. Çünkü Avusturya’da İslâm ve Türkiye karşıtı söylemleriyle bilinen bir partinin üyeleri ve sempatizanları oradaydı. Geçen yıl yapılan seçimlerde de bu partinin sloganları Müslümanları ve Türkiye’yi üzmüştü. Gerçi “EU ohne Türkei” ve “Daham statt İslâm” gibi sloganlar politik arenada politik çekişmeler olarak algılanıp geçiştirilmişti. Hem zaten bölücü ve düşmanca sloganlar bu partinin karakteriydi. Ve sloganlara karşı bu ülkedeki Türkçe yayınlar da gereken karşılığı veriyordu. Bu partinin liderini “çamur adam” şeklinde manşetten yazıyorlardı.

Şimdi bu partinin karakterine uygun canlı bir karakter kürsüdeydi. Ama düşmanlığın ve küstahlığın bu kertede

seyredeceğini salondakiler bile tahmin edemezdi. Soyadı Winter (yani “kış”) olan bu kadın, ağıza almayı ve tekrar etmeyi uygun bulmadığım ifadelerle o ulu Peygambere (asm) sataşınca her taraf “buz” kesildi, nefesler alınmaz oldu. Ta ki parti başkanı imdada yetişti. Zira olan olmuştu. Durumu kurtarmalıydı. Bir alkış tufanı kopartarak söylemleri bir anlık örtbas etmek istedi.

Ama olan olmuştu…

Efendimizin nuru ise daha bir parlamış, Batı dünyasını bir kere daha kaplamıştı. Her tarafta o konuşulur, o anılır olmuştu. Bu saldırgan ise, farkında olmadan bu Nura hizmet etmişti. Efendimiz için “sara nöbeti” iddiasında bulunanlar, müthiş sara nöbetlerine tutulmuşlardı. Titremeler, korkular, şüpheler ve tazminat dâvâları kıskacında geçirdikleri bir hafta sonrasında yapılan seçimde boylarının ölçülerini almışlardı.

Söylemleriyle beraber sandığa gömülmüşler, en sonuncu parti olmuşlardı.